

Ngày 08 tháng 4 năm 2024

1 Ti-mô-thê 5:24-25

Chủ đề: *Có người thì tội lỗi bị bày tỏ và chỉ người đó ra trước khi phán xét; còn có người thì sau rồi mới bị bày tỏ ra.*

Trong tâm: Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng, sự Khôn ngoan và sự Mưu luận của Ngài là không thể dò và Ngài cai trị muôn vật trong sự mưu luận của Ngài. Vua Sa-lô-môn đã từng chuyên lòng học cho biết sự khôn ngoan và hiểu biết mọi công việc mà Đức Chúa Trời đã làm ra trên đất này, nhưng ông không thể tìm được: *Khi ta chuyên lòng để học biết sự khôn ngoan, để hiểu mọi việc làm ra trên đất, thì ta thấy có người ngày và đêm không cho mắt ngủ, cũng thấy mọi công việc của Đức Chúa Trời, và hiểu biết người ta không thể dò được mọi việc làm ra dưới mặt trời, dầu chịu cực nhọc ngần nào đừng tìm biết, cũng chẳng tìm được; và dầu cho người khôn ngoan tưởng rằng sẽ chắc biết, thì cũng chẳng tìm được.* Chẳng có điều gì mà người ta đã làm ra cách kín giấu và tưởng rằng sẽ chẳng có ai biết được, thì Đức Chúa Trời biết sự cuối cùng của những ý tưởng mà người ấy đã toan định và sẽ làm rồi, vì Đức Chúa Trời ở trong mọi sự và Ngài làm mọi sự đó trong sự mưu luận của Ngài. Có rất nhiều điều người ta muốn được biết hoặc để hiểu hoặc để làm theo, hoặc để giải quyết vấn đề có liên quan đến sự minh bạch trong công việc hoặc trong sự xét xử, nhưng người ta không tìm được trong thời gian họ muốn, nhưng sau đó, khi thời hạn xét xử hết hiệu lực, thì sự thật mới được bày tỏ ra, điều đó cũng đến từ Đức Giê-Hô-Va. Đức Chúa Trời là Đấng công bình, Ngài không tha thứ tội lỗi, nhưng có những tội lỗi được làm ra mà Đức Chúa Trời không cho người ta biết ai đã làm công việc đó, ấy không phải là Đức Chúa Trời không biết, nhưng Ngài khiến những sự đó bị che giấu khỏi sự hiểu biết của người ta, vì Ngài là Đấng công bình. **Đoạn, Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy nói cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Khi nào các người đã đi qua sông Giô-đan đặng vào xứ Ca-na-an, thì phải lựa những thành dùng làm thành ẩn náu cho mình, là nơi kẻ sát nhân, vì vô ý đánh chết ai, chạy ẩn náu mình được. Những thành đó sẽ dùng làm thành ẩn náu để trốn khỏi kẻ báo thù huyết, hầu cho kẻ sát nhân không chết cho đến chừng nào ứng hầu trước mặt hội chúng đặng chịu xét đoán. Vậy, trong những thành các người nhường cho, sẽ có sáu thành ẩn náu cho các người.** Trong cuộc sống của chúng ta cũng có những sự không thể biết trước hậu quả của công việc mình đã làm hoặc sẽ làm như thế nào, ngay cả những công việc đó đã từng được coi là tốt lành, nhưng hậu quả của những sự đó lại đem đến cho người đã làm ra nó bị tổn thương và người ta sẽ quên công lao khổ nhọc của người đó và coi những sự đó là tội lỗi hoặc ngu dại, vậy nên mọi người chớ vội đoán xét công việc của mình hay là của người khác là tốt hay là xấu, vì mọi sự đều có thể được phép xảy ra trong sự mưu luận của Đức Chúa Trời. **Kinh-Thánh tham khảo:** Dân số Ký 35; Thi Thiên 145; Truyền đạo 8; Ê-sai 40;

Ngày 09 tháng 4 năm 2024

1 Ti-mô-thê 6:1

Chủ đề: *Hết thấy những kẻ dưới ách đầy tớ phải coi chủ mình là đáng trọng mọi đàng, hầu cho danh hiệu và đạo lý của Đức Chúa Trời khỏi bị làm trò cho người phạm thượng.*

Trong tâm: Hết thấy mọi người đều phải trải qua thời kỳ làm tôi tớ hoặc kẻ hầu việc người khác dưới các danh hiệu, mối quan hệ khác nhau, ngay cả khi người đó đang làm chủ, làm kẻ cai trị nhiều người, thì cũng trong lúc đó, người ấy cũng đang làm tôi tớ thậm chí là tôi tớ mọi người khác nữa. Chỉ khi nào chúng ta được đón về thiên đàng và được sống với Đức Chúa Trời, thì chúng ta sẽ chỉ có một Đấng cai trị mình, Ngài là Đức Chúa Trời vì Đức Chúa Trời dùng sự sáng thật của Ngài cai trị hết thấy muôn vật mà Ngài đã tạo dựng nên. Đức Chúa Trời biết rõ muôn vật mà Ngài đã tạo nên và Ngài xem xét những sự suy tưởng và những sự toan tính của muôn vật, đặc biệt là với loài người và Đức Chúa Trời nhận biết ai là người thật sự kính sợ Ngài và yêu mến Luật pháp của Ngài. Đức Chúa Trời đặt để mỗi người dưới sự cai trị mà chính Ngài chỉ định hoặc cho phép được lập ra để qua những sự đó mà Ngài chọn Ngài những người xứng đáng với điều Ngài đã định cho trong sự công bình của Ngài. Nếu bạn đối xử với những người khác theo những sự toan tính của ý tưởng mình không đúng theo sự công bình của Đức Chúa Trời đã định và được chép trong Kinh-Thánh, thì đến kỳ, những sự toan tính mà bạn đã coi đó là sự khôn ngoan, là sự thông sáng đó sẽ trở thành gánh nặng cho bạn trong ngày đoán xét của Đức Chúa Trời. Vì trong khi bạn còn sống trong thân thể xác thịt mình, bạn đã không tôn trọng sự chỉ định của Đức Chúa Trời trên cuộc đời của bạn khi bạn đối xử không công bình với những người mà bạn phải tôn trọng (theo sự chỉ định của Đức Chúa Trời), thì điều đó là bằng chứng chống lại bạn (vì bạn không tôn trọng mạng lệnh của Đức Chúa Trời). Vì Đức Chúa Trời tìm kiếm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài, mà sự tìm kiếm đó không chỉ nhìn vào trình độ hiểu biết về Luật pháp và Lời của Đức Chúa Trời, mà trình độ thật của sự hiểu biết đó không phải là lý thuyết, nhưng là sự thực hành điều người ta đã học biết về Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời. Nếu bạn không tôn trọng mọi người tùy theo các mối quan hệ mà bạn sẽ phải đối diện với theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, là những sự mà Đức Chúa Trời cho phép người ta phải đối diện với trong cuộc sống ở trên đất này, là môi trường huấn luyện, tuyển chọn và luyện lọc loài người theo tiêu chuẩn Thánh cho Đức Giê-Hô-Va, thì dù bạn có thành đạt cho xác thịt mình về mọi sự mà loài người xác thịt mong muốn, thì linh hồn vẫn là kẻ thất bại, vì nó không cai trị xác thịt mình sống theo ý muốn của Đức Chúa Trời, như Kinh-Thánh đã chép: **Trong quyển sách có chép về tôi. Nay tôi đến để làm theo ý muốn Chúa** **Kinh-Thánh tham khảo:** Sáng thế ký 16; Sáng thế ký 39; Thi Thiên 40; Hê-bơ-rơ 10;

Ngày 10 tháng 4 năm 2024

1 Ti-mô-thê 6:2

Chủ đề: *Ai có chủ là tín đồ, thì không nên lấy vợ anh em mà khinh rẻ, nhưng phải càng hầu việc hơn, vì kẻ được công của mình là tín đồ và người rất yêu dấu. Đó là điều con phải dạy dỗ khuyên bảo họ.*

Trong tâm: Trong trường hợp người chủ của mình (ví dụ như giám đốc cũng là người tin Chúa trong Hội-Thánh) thì người tin Chúa (là tín đồ và là công nhân của chủ cũng là tín đồ) thì người công nhân đó không được lấy vị thế cũng là tín đồ mà coi thường, hoặc lợi dụng tư cách là tín đồ mà coi thường người chủ của mình, vì ở trước mặt Đức Chúa Trời không có sự tây vị, vì các quyền thế đều do Đức Chúa Trời chỉ định, vì nếu Đức Chúa Trời không cho phép, thì điều đó không thể xảy ra. Như vậy, trong bất kỳ hoàn cảnh nào, thì người tin Chúa cũng ở dưới quyền cai trị của Đức Chúa Trời và Luật pháp của Ngài chính là quyền cai trị cao nhất đối với mọi người. Như vậy, mỗi người tùy theo sự được Đức Chúa Trời chỉ định dù ở địa vị thế nào, thì người ấy cũng ở dưới Luật pháp của Đức Chúa Trời và người ấy phải đối xử mới mọi người hoặc dưới quyền hoặc mình ở dưới quyền người khác cũng vậy, đều phải tôn trọng Luật pháp của Đức Chúa Trời, nghĩa là mọi người phải nhận biết người cùng làm việc với mình là thuộc về Đức Chúa Trời, là Đấng đã tạo nên người đó cũng như Ngài đã tạo nên mình theo ý đã định của Ngài. Nếu bạn ngược đãi người khác thì ấy là bạn ngược đãi Đức Chúa Trời vậy. Nếu bạn khoe mình là người thuộc Kinh-Thánh mà bạn không tôn trọng những người cũng là tín đồ như mình, hoặc bạn nói nghịch lại những người đó vì bạn không thích họ, thì chính bạn đang nghịch lại sự sống của linh hồn mình, vì bạn không tôn trọng công việc của Đức Chúa Trời. Thầy tế lễ E-xê-ra đã giấu Lời của Đức Chúa Trời ở trong lòng mình, để ông phạm tội cùng Chúa, như có chép: **Tôi đã giấu lời Chúa trong lòng tôi, để tôi không phạm tội cùng Chúa.** Khi người ta giữ những sự cay đắng, không ưa thích, sự ghen ghét trong lòng mình, thì những sự đó sẽ tiêu hao năng lượng của sự sống nơi linh hồn người đó, giống như mặt kính bục bên ngoài các tấm pin mặt trời bị mờ bởi bụi hoặc chất cản trở ánh sáng, thì ánh sáng của mặt trời không thể nạp năng lượng cho tấm pin đó được thể nào, thì Lễ thật của Lời Đức Chúa Trời cũng không thể được ghi vào lòng của những người có tấm lòng coi thường những người mà Đức Chúa Trời đã tạo nên họ và cứu chuộc họ thể đó. Sự im lặng của Đức Chúa Trời không có nghĩa là Đức Chúa Trời không biết hoặc không thấy được những sự mà người ta đã hoặc đang làm hoặc theo ý muốn của Đức Chúa Trời, hoặc theo ý muốn của xác thịt của người ta, vì mọi sự ở dưới trời đều có kỳ định. **Kinh-Thánh tham khảo:** Phục truyền luật lệ ký 15; Thi Thiên 119; Truyền Đạo 3;

Ngày 11 tháng 4 năm 2024

1 Ti-mô-thê 6:3-5 (1)

Chủ đề: *Ví thử có người dạy dỗ đạo khác, không theo lời có ích của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta và đạo lý theo sự tin kính....*

Trong tâm: Vì hết thấy loài người đều đã bị bán cho tội lỗi từ khi người ta còn ở trong lòng mẹ, nên những sự tham muốn của người ta là công việc của ma quỷ đang làm chủ thân thể xác thịt của người ấy và sử dụng thân thể đó làm đồ dùng về sự gian ác cho tới tận ngày nay, vì không phải khi người ta cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của cuộc đời mình, thì thân thể xác thịt của người ấy liền được chuộc ra khỏi sự rửa sả của Luật pháp, vì chính ma quỷ vẫn tiếp tục lừa dối những người tin Chúa mà chưa được hiểu biết Lẽ thật, để ngăn trở và hãm ép Nước Đức Chúa Trời. Rất nhiều người mang danh là người tin Chúa, nhưng trong thực tế thân thể xác thịt của họ vẫn đang hầu việc ma quỷ và ngay cả những người mang danh chức người hầu việc Chúa, nhưng môi miệng của họ vẫn bị phán xét là quân trộm cướp, bởi vì linh hồn của họ chưa được chuộc lại cho Đức Chúa Jêsus Christ và thân thể xác thịt của họ vẫn bị ma quỷ sử dụng để hãm ép Nước Đức Chúa Trời. Phần nhiều người tin Chúa không có sự hiểu biết Lẽ thật là gì và suốt cuộc đời của người ấy chưa hề kinh nghiệm được Nước Đức Chúa Trời ở trong cuộc đời của mình và như vậy, linh hồn của người ấy chưa nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rõ về điều kiện này như sau: *Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoáng khoảng dẫn đến sự hư mất, kẻ vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít. Hãy coi chừng tiền tri giả, là những kẻ mang lối thiên đến cùng các người, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé. Các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả nơi bụi tật lê? Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chụm đi. Ấy vậy, các người nhờ những trái nó mà nhận biết được.* Chúa Jêsus phán Ngài là đường đi, Lẽ thật và sự sống, đó là Ngài phán về chức vụ của Ngài ở trên đất này là làm chứng cho Lẽ thật, chứ không phải làm chứng cho các lời được chép thành văn tự, tức là các Lời Chúa Jêsus giảng trực tiếp hình bóng cho linh hồn người ta hướng đến sự tìm kiếm cho được biết Lẽ thật, nghĩa là khi Đức Thánh Linh được ban xuống cho Hội-Thánh của Ngài, thì người ta phải tìm kiếm Đức Thánh Linh và nhờ cậy Đức Thánh Linh để được vào trong Nước Đức Chúa Trời thông qua sự báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Nhưng người ta đã không để ý đến Đức Thánh Linh và không nhận biết công việc của Ngài, vì thế cho nên họ không tìm được cửa để nhờ đó mà được vào trong đường chật, là đường chỉ dành cho linh hồn nào đã được tái sanh bằng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà thôi. Những lời người ta lấy danh nghĩa mục sư mà giảng trong các nhà thờ mà không thuộc về Đức Thánh Linh thì không thể nào khiến linh hồn người ta được sự sống lại, vì các lời người ta giảng đó là thuộc về xác thịt, không thuộc về Đức Chúa Trời. **Kinh-Thánh tham khảo:** Ma-thi-ơ 7; Lu-ca 13; Giảng 10;

Ngày 12 tháng 4 năm 2022

1 Ti-mô-thê 6:3-5 (2)

Chủ đề: *...thì người đó là kẻ lên mình kiêu ngạo, không biết chi hết; nhưng có bệnh hay gạn hỏi, cãi lẫy, bởi đó sanh sự ghen ghét, tranh cạnh, gièm chê, nghi ngờ xấu xa, cùng những lời cãi lẽ hư không của kẻ có lòng hư xấu, thiếu mất lẽ thật...*

Trong tâm: Không phải khi người cầu nguyện tin nhận Chúa là nhận được giá cứu chuộc sự sống của linh hồn mình, bởi vì người ta tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ theo trí khôn của xác thịt chứ không phải bởi quyền phép của Lẽ thật được rao giảng bởi những người thật sự là tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ, bởi vì Đức Chúa Jêsus Christ đã cảnh báo trước về việc khi Đức Chúa Jêsus Christ được cất về thiên đàng (sau khi Ngài phục sinh) thì quỷ Sa-tan sẽ kéo đến để chống phá công việc của Đức Chúa Jêsus Christ (nhưng người ta không nhận biết cho đến khi họ được ban cho Đức Thánh Linh mà nhận biết các trái của nó). Nhiều người tin có Chúa, nhưng họ lại không đọc Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh cách cẩn thận và không cầu xin Đức Thánh Linh mở trí cho lòng của mình cho được hiểu biết Kinh-Thánh, thay vào đó là họ tin các lời mà những người đứng giảng và bỏ qua các Lời cảnh báo của Đức Chúa Jêsus Christ. Đó là trái của ma quỷ hành động trong tâm trí xác thịt của người ta, khiến họ nghi ngờ những sự thuộc về Lẽ thật mà hay gạn hỏi, gièm chê những sự thuộc về công việc của Đức Thánh Linh, bắt bớ Lẽ thật. Khi bạn gặp phải trường hợp đó, điều tốt nhất là hãy rút ra khỏi hoàn cảnh đó, vì quyền lực của sự tối tăm đang làm chủ tâm trí xác thịt của người đó, như nguyên văn Lời Chúa đã chép: **He is proud, knowing nothing, but doting about questions and strifes of words, whereof cometh envy, strife, railings, evil surmising, perverse disputings of men of corrupt minds, and destitute of the truth, supposing that gain is godliness: from such withdraw thyself.** *Kẻ đó là kẻ kiêu ngạo, không hiểu biết gì cả; nhưng chỉ quan tâm đến những câu hỏi và tranh cãi về lời nói dẫn đến sự ghen tỵ, đố kỵ, nghi ngờ, ngang ngạnh, khư khư giữ những sự xấu xa, chửi rủa, tâm trí mục nát, không có Lẽ thật mà lại tưởng rằng những sự đó là sự tin kính, những kẻ như vậy con phải tự mình rút ra khỏi họ.* Mặc dù Lời Chúa có chép rằng: Sự sáng phải soi nơi tối tăm, nghĩa là chúng ta là người có sự sáng thì phải tỏ sự sáng cho những người đang ở trong sự tối tăm! Nhưng chúng ta cũng phải nhận biết sự cai trị của Đức Thánh Linh và chúng ta phải được Ngài dắt dẫn, vì Đức Thánh Linh biết rõ mọi sự và mọi sự dưới trời đều có kỳ đã định cho mọi sự, mọi việc. Để tránh sự quá khích đến từ ma quỷ có thể khiến người đang bị ma quỷ cầm buộc đó bị kích động mà nói ra những sự phạm thượng, thì chúng ta phải im lặng và chờ đợi sự dắt dẫn của Đức Thánh Linh, vì chúng ta phải đánh trận cách khôn ngoan và nhận biết thì giờ nào thuận tiện cho công việc truyền giáo. **Kinh-Thánh tham khảo:** Mác 6; Lu-ca 14; Lu-ca 22; Ê-phê-sô 4;

Ngày 13 tháng 4 năm 2024

1 Ti-mô-thê 6:6

Chủ đề: *Vả, sự tin kính cùng sự thỏa lòng ấy là một lợi lớn; But godliness with contentment is great gain.*

Trong tâm: Chúng ta cần hiểu rõ ý nghĩa thật của chữ mà người ta dịch là **mỗi lợi - gain**^{G4200} chép trong câu 6 này, có nghĩa là: *điều người ta thu hoạch được, kiếm được, tìm được, giành được, thu nhận được cho mình*; Sự thu nhận được không nói về tiền của, mà nói về của cải thật, tức là Lẽ thật giành cho linh hồn mình. Đức Giê-Hô-Va phán: *Ta yêu mến những người yêu mến Ta, phàm ai sớm tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta. Sự giàu có, sự tôn trọng, của cải bền lâu, và sự công bình, đều ở nơi Ta. Bông trái ta tốt hơn vàng, đến đổi hơn vàng ròng; Hoa lợi của Ta quý hơn bạc cao. Ta đi trong con đường công bình, giữa các lối ngay thẳng, dựng làm cho kẻ yêu mến Ta hưởng được của cải thật, và làm cho đầy dẫy các kho tàng của họ.* Thế gian tranh chiến lẫn nhau để có được đất đai, tài nguyên, của cải vật chất và người ta đã không thể tìm được những sự thuộc về sự sống của linh hồn, là những sự mà loài người ra từ A-đam đầu tiên đó bị thiếu mất và cho tới tận ngày sau rốt này, người ta vẫn tiếp tục tìm kiếm những sự dẫn người ta đến sự chết đời đời. Ngay cả những người được nghe về Tin-Lành, được nghe về sự cứu chuộc của Đức Chúa Jêsus Christ cho sự sống của linh hồn mình, cũng không nhận được những sự mà linh hồn người ta đã bị mất, bởi vì người ta nghe theo cách người ta nghĩ, theo điều người ta muốn tin theo ý họ muốn, chứ không theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Người ta không chịu hiểu ý nghĩa của Lẽ thật về thập tự giá và người ta không muốn vác thập tự giá mình để theo Chúa. Vì họ không muốn từ bỏ những sự hay chết của xác thịt mình nên trong khi tin theo Chúa, họ không nhận biết sự thỏa lòng của linh hồn mà họ muốn cái tôi của xác thịt họ được thỏa mãn điều xác thịt họ muốn, trong khi đó linh hồn họ vẫn còn ngồi trong bóng của sự chết. Nếu bạn không từ bỏ sự tham muốn của xác thịt mình để linh hồn bạn được thỏa lòng những sự mà linh hồn đã bị thiếu mất bởi tội lỗi của A-đam, hầu cho linh hồn bạn được no nê của cải thật, là Nước Đức Chúa Trời, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, thì linh hồn bạn sẽ hư mất và dù cho bạn có được của cải cả thế gian này, thì những sự đó chẳng có ích chi, vì khi người ta chết, xác thịt trở về bụi đất và mọi của cải của bạn phải bị bỏ lại, vậy thì sự tham muốn đó sẽ là sự hư không và sự toan tính đó là sự ngu dại. **Kinh-Thánh tham khảo:** Châm ngôn 8; Lu-ca 12;